

להיות "מספר שתיים"

במשך רוב חיי בשירות, הייתי "מספר שתיים": הייתי העוזר של דן ג'סטר במשך 5 שנים, בקהילת בית משיח. הייתי משנה לת'ורלו סוויצר במשך 4 שנים בתיכון נוצרי. העוזר של ג'ו שולמן במשך 4 שנים בנתיב-יה, תחת אילן זמיר במשך 3 שנים באגודה היהודית משיחית ו-4 שנים שירתתי תחת ארי סורקורם בקהילת תפארת ישוע. רק בקהילת אל שדי שבפרדריק מוניתי למנהיג בכיר, וגם כעת ברביבי ישראל ובקהילת אהבת ישוע בירושלים.

הנביא דָּנְיָאל היה דמות בולטת תחת המלך נְבוּכַדְנֶאצַּר, יוֹסֵף היה משנה למלך פְּרָעֹה, וּמֹרְדֵכַי היה תחת אֶחָד שֵׁי יְרוּשָׁה. אף על פי שדמויות אלו הוצבו בעמדות משניות- הם היו המנהיגים האמיתיים בעיני האל.

בכתובים יש דפוס של דמויות משניות שחוזר על עצמו, וזאת משום שישוע עצמו הוא דמות משנית לאלוהים

אמנם האב גדול יותר (הַבְּשׁוּרָה עַל-פִּי יוֹחָנָן פְּרָק יד פסוק 28) אך ישוע- הוא הדמות המרכזית בתנ"ך, הוא המתווך בין אלוהים לאדם.

מפקח לעומת איש מעשים

העמדה הראשית שמורה בדרך כלל למפקח, בעוד שמספר שתיים מוביל את הפעולה בשטח. זה כמו מאמן כדורגל וקפטן הקבוצה. הקפטן משחק תחת הסמכות של המאמן, אבל בכיבוש שערים הוא זה שמוביל.

קשה להיות גם המשגיח וגם מנהיג הפעולה בו זמנית, בדיוק כפי שזה קשה להיות גם קפטן הקבוצה וגם המאמן בעת ובעונה אחת. ברביבי ישראל ובאהבת ישוע אני מנסה להתנהג כמו מאמן, ולחלק תפקידי מפתח לחברי הקבוצה ככל שניתן.

להיות מספר שתיים זה תפקיד בונה אופי. יְהוֹשֻׁעַ שירת כמפקד כוחות הצבא תחת הנהגת מֹשֶׁה. הוא הוביל את הקרבות בעוד שמֹשֶׁה עמד על ההר עם ידיו מונפות באוויר (שְׁמוֹת פְּרָק יז פסוקים י-יא). אנחנו קוראים לזה "לשרת חזון של אדם אחר". זה מפתח אופי ומנהיגות גם יחד. לעמדת מספר שתיים מתלווה ערך נוסף: בחינה מתמדת של מידת הענווה שלנו.

במהלך 40 שנות הנדודים במדבר, התלונות של בני ישראל הועלו בפני מֹשֶׁה. לא יְהוֹשֻׁעַ עָ. לכן יְהוֹשֻׁעַ יכל להתרכז בקרב נגד העמלקים. תפקידו של יְהוֹשֻׁעַ היה גם להגן על מֹשֶׁה מפני תלונות והתפלגויות בקרב העם. לפני זמן מה אירחנו איש שירות אצלנו ברביבי ישראל. מנהיגי ה"מחלקה" שלנו היו שם, אך אני עצמי נעדרתי. במהלך המפגש, מישהו נפגע מדבר מה שהיה שם, ואת כעסו הוא הפנה נגדי. למרות שבכלל לא נכחתי בפגישה היה עלי להתמודד עם עלבוננו של אותו האיש. העמדה של "מספר שתיים" היא עמדה בטוחה- כי התלונות והתרעומות עולות היישר אל העמדה הבכירה. יתרון נוסף בעמדה של מספר שתיים, הוא היכולת להקדיש יותר זמן לדבקות באמונה. בעוד שמֹשֶׁה התמודד עם מצוקות העם מבוקר עד ערב (שְׁמוֹת פְּרָק יח) יְהוֹשֻׁעַ יכל להרשות לעצמו לבלות את רוב זמנו בנוכחות האדון (שְׁמוֹת פְּרָק לג פסוק יא). לאחר מכן, יְהוֹשֻׁעַ- הגשים את ייעודו בהנהגת צבא ישראל במלחמות לכיבוש ארץ הקודש. שירות זה היה המשך והרחבה של פעילותו של יְהוֹשֻׁעַ תחת משה.

שטן אבשלום ויואב

יש גם סכנות בלהיות מספר שתיים. לוציפר (הַיֵּל לַבַּן-שָׁחַר) שירת כ"מספר שתיים" לקב"ה. הוא היה מלאך בדרגה מאוד גבוהה, כמו מיכאל וגבריאל. ואז הגאווה התגנבה לה. הגאווה הובילה לקינאה, הקינאה לעלבון, והעלבון למרד. (יֵשׁוּעַ יְהוֹשֻׁעַ יד, יְחִזְקִאל פְּרָק כח) כאשר אנחנו משמשים כעוזרים, עלינו להישמר בכל עת מפני מחשבות שטניות של עלבון וקינאה שמנסות להתגנב אלינו.

2 סכנות עיקריות אורבות לפיתחנו בעת מילוי תפקידנו כ"מספר שתיים": הראשונה היא רוח אבשלום, בנו של המלך דוד. אבשלום היה חניני, מוכשר, ומושך. הוא התחיל לנצל את הנטייה הטבעית של העם להתלונן בפניו על פועלו של המנהיג. לאבשלום היה יותר זמן לבלות עם האנשים, ובזכות מתק שפתיו הוא הצליח לכוון את הנאמנות שלהם כלפיו. לאט ובעדינות הוא הרחיק את

ליבותיהם ממלכם דוד. (שְׁמוֹת ל ב פְּרָק טו פסוקים א-ו)

דוגמה לפיתוי נוסף איתו מתמודד "מספר שתיים", אנו למדים מיואב, שר הצבא הדגול של דוד המלך. הוא היה גיבור, בעל עקרונות, אמיץ ובלתי מתפשר. הוא היה נשאר בחזית בעוד המלך מתרווח לו בארמון ונואף. אבל עוזו של יואב בסופו של דבר הוביל אותו לבגידה במלך ולפגיעה בנתינים אחרים, אותם ניסה דוד לגדל למנהיגות. אלו שיש להם לב רחום צריכים להיזהר מרוח אבשלום. אלו שמתנת הנבואה שורה עליהם- צריכים להיזהר מתיסמונת יואב.

נפרדים ממנהיגות פוגענית

לפעמים אנחנו משמשים כמספר שתיים, אך המנהיג אותו אנו משמשים הופך פוגעני ומעליב. זה קרה לדוד בזמן מלכות המלך שאול. שאול הפך קנאי, איבד את שפיות דעתו, והחל לתקוף את דוד. דוד ניסה ככל יכולתו להישאר נאמן וכנוע, אך כל ניסיונותיו עלו בתוהו. גם אנחנו צריכים לעשות כל מאמץ בניסיון להגיע לפיוס עם המנהיג שלנו, אך יחד עם זאת עלינו להוכיח את החטא בשפה אוהבת השואבת מהכתובים (על פי עקרונות העימות המפורטים בבִּשׁוֹרָה עַל-

פִּי מִתִּי פֶּרֶק יח)

אם כל הניסיונות נכשלו, אנו רשאים לפעול כפי שדוד פעל: 1) לעזוב 2) להגן על כבוד המנהיג. יש אנשים שנשארים תחת מרות מנהיג מסוים למרות שהם נפגעים. הם לא צודקים במעשיהם. אלוהים לא רוצה שתיפגעו, צריך לזהות מהו רצון האל. לפעמים האדון באמת קורא לנו להישאר תחת מנהיגות פוגענית למען טובת הכלל, אך אז הוא יספק הגנה בחסד עליון שתסוכך עלינו מפגיעה רוחנית.

כשדוד עזב, הוא הפריד עצמו גיאוגרפית על מנת שלא יהווה מקור לפירוד. הוא עשה כל מאמץ להגן על כבודו של שאול ועל עמדתו, גם אם הדבר סיכן את חייו, וגם אם אנשי שלומו לחצו עליו לעשות את ההיפך. דוד ידע שיום יבוא והוא ימלוך, והוא רצה לקבוע נורמות נכונות של ציות לסמכות. הוא היווה דוגמה התנהגותית איך צריך לעזוב את עמדת "מספר שתיים" כשהמנהיג הופך להיות פוגעני.

הבה נמשיך את דרכו של ישוע, ונשרת גם אנחנו כ"מספר שתיים". גם אם
אנחנו נמצאים בפיסגת ארגון מסוים- אנחנו עדיין בעמדת "מספר שתיים" כי
אנחנו משרתים תחת הנהגתו של ישוע בליבותינו.
השירות כ"מספר שתיים" היא דרך יעילה ואפקטיבית לכל תלמיד להניב פירות
למען ממלכת ישוע.